

Ἐὰν ἐγνώριζον! . . . θνητὸς πλὴν ποῖος
Θεοῦ τὸ σχέδιον εἶδ' ἐλευθέρως;
Κρύπτον βημάτων του κρότον ὁμοίως
παιδίων ἄκακον κυπαῖ πτηνόν.

—Πρέπει νὰ σθέννυται τὸ πᾶν ἀψόφως,
ρόδα τὸ δρέπανον νὰ κόπη κ' ἴα
μὲ τὸν μανθῦν του πρέπει ὁ ζόφος
ἀστέρα λάμποντα νὰ ἀμαυροῖ.

Ἐκ τῆς καρδίας μας κι' ὁ ἔρωσ πρέπει
νὰ ἀφανίζεται, ὡς ὀπτασία,
ὅποιον μέθυος ὑπνώτων βλέπει
θαῖρῶν πῶς κήλυκα πάντα πληροῖ. —

Ἄλλ' ἂν σ' τοῦ μέλλοντος τὸ μαῦρον σκότος
ἔδλεπε τ' ὄμμα μου τὴν σὴν ἀπάτην,
ἀντὶ τοὺς λόγους σου ν' ἀκούω, πρῶτος:
«Κάτω, θὰ ἔκραζον. ἡ προσωπίς».

Πλὴν . . . πόθεν ἄρα γε εἰς τὴν σὴν μνήμην
φρίττω ἀπ' ἄγνωστον χαρὰν ὑπάτην;
Ἐγὼ δὲν ἔλεγον τώρα πῶς ἤμην
ἀναισθητότατος εἰς ὅ,τ' εἶπῃς;

ὦ! ἡ ἀνάμνησις εἶν' εὐτυχία.
Ἄνθος μου φίλτατον, δὲν θέλω τόσον
πολὺ νὰ θλίβωμαι, ὅτ' ἡ καρδία
ἐμοῦ σ' ἠγάπησε. — Σ' εἶχον ἰδεῖ.

Εἰς τὴν θερμότητα τῆς μεσημβρίας,
ὡς ἐνθυμούμεθα πρῶτας ὁρόσον,
οὕτω ἂν ἔλλειψεν ἐκ τῆς καρδίας
ὁ ἔρωσ, ἄρωμα μένει ἡδύ.

ΙΩ. ΚΑΜ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΔΗΣ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Β'. ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Ἄλλ' ἐὰν μετὰ τὴν τέρψιν κλαίοντ' ἀποκεφα-
λίσσης,
Καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκείνου εἰς ἐμὲ τὴν ἐφαρ-
(μώσης,

Δὲν θὰ ᾔμαι πλῆρον φάσμα,
Ἄντ' τρομεροῦ γελοῖος θὰ ἐξέλθω ἀπ' τὸ
(χάσμα,

Πῶς θὰ μὲ παραμορφώτης;
Τῷ Δαμασκηνῷ θ' ἀνήκη τοῦ αἰνίγματος ἡ λύσις.
Α. Α.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Β'. ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΓΡΙΦΩ.

Ἀεὶ τῇ Ἑλλάδι σύντροφος περὶα.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Χρησιμεύω εἰς τὰς λέξεις,
εἶμαι αὔλον ἐπίσης.
Ἄν ἀπλῶς διὰ νὰ παίξῃς,
φίλε, μ' ἀποκεφαλίσῃς,
ὁμιλεῖς χωρὶς φωνήν.
Ἄν δευτέραν δὲ ποιήν
ὡς τὴν πρώτην μ' ἐπιβάλλῃς
καὶ εἰς τὸν λαιμόν μου βάλῃς
κεφαλὴν τοῦ Γεωργίου,
χαίρου τότε, ἂν πεινᾷς.
Συνεπείας πλὴν δεινὰς
ἔχω φεῦ! ἐπὶ τοῦ βίου,
ἐὰν ἄλλην κεφαλὴν
εἰς τὸν τράχηλόν μου θέσῃς
κατὰ μίαν ἐντολήν,
φίλε, ἀφευκτα θὰ πταίσῃς.
Τὴν ἀλήθειαν σὲ λέγω
ψεύματα δὲν ἀγαπῶ
καὶ τὸ πνεῦμά μου δουλεύει
ἐς ὅ,τι μέλλω νὰ εἰπῶ.

Ι.

ΓΡΙΦΟΣ.

